

31991L0680

31.12.1991

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 376/1

DYREKTYWA RADY
z dnia 16 grudnia 1991 r.
uzupełniająca wspólny system podatku od wartości dodanej i zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w celu
zniesienia granic fiskalnych

(91/680/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 8a Traktatu definiuje rynek wewnętrzny jako obszar bez granic wewnętrznych, na którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału zgodnie z przepisami Traktatu;

ureczywistnienie rynku wewnętrznego wymaga zniesienia granic fiskalnych między Państwami Członkowskimi; w tym celu należy ostatecznie znieść opodatkowanie przywozu oraz zwrot podatku od wywozu w handlu między Państwami Członkowskimi;

kontrole fiskalne na wewnętrznych granicach zostaną ostatecznie zniesione z dniem 1 stycznia 1993 r. w odniesieniu do wszelkich transakcji między Państwami Członkowskimi;

nakładanie podatku od przywozu oraz dokonywanie zwrotu podatku od wywozu muszą dlatego stosować się jedynie w

przypadku transakcji z terytoriami wyłączonymi z zakresu wspólnego systemu podatku od wartości dodanej;

jednakże w świetle konwencji i traktatów mających zastosowanie do Księstwa Monako lub wyspy Man transakcje zawierane na terytorium Księstwa Monako oraz wyspy Man lub ich dotyczące muszą być traktowane jako transakcje zawierane na terytorium lub dotyczące odpowiednio Republiki Francuskiej oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

zniesienie zasady opodatkowania przywozu w stosunkach między Państwami Członkowskimi sprawi, że przepisy dotyczące zwolnień podatkowych i ulg celnych staną się zbędne w stosunkach między Państwami Członkowskimi; przepisy te powinny zostać uchylone, a odpowiednie dyrektywy stosownie dopasowane;

osiągnięcie celu określonego w art. 4 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. ⁽⁴⁾, ostatnio zmienionej przez szóstą dyrektywę 77/388/EWG ⁽⁵⁾, wymaga, aby opodatkowanie handlu między Państwami Członkowskimi opierało się na zasadzie opodatkowania w państwie pochodzenia towarów i usług, bez uszczerbku dla zasady, że w przypadku wymiany handlowej dokonywanej na terytorium Wspólnoty między podatnikami dochód podatkowy z opodatkowania spożycia ostatecznego, powinien gromadzić się w Państwie Członkowskim, w którym spożycie ostateczne ma miejsce;

jednakże określenie ostatecznego systemu, które wyłoni cele wspólnego systemu podatku od wartości dodanej od towarów i usług dostarczanych między Państwami Członkowskimi,

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 22.9.1987, str. 2,

Dz.U. C 176 z 17.7.1990, str. 8 i

Dz.U. C 131 z 22.5.1991, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 324 z 24.12.1990, str. 97.

⁽³⁾ Dz.U. C 237 z 12.9.1988, str. 19.,

Dz.U. C 332 z 31.12.1990, str. 121,

⁽⁴⁾ Dz.U. 71 z 14.4.1967, str. 1301/67.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1.

wymaga zaistnienia warunków, które nie mogą być w pełni wprowadzone do dnia 31 grudnia 1992 r.;

w związku z tym należy przewidzieć okres przejściowy na czas określony, począwszy od dnia 1 stycznia 1993 r., w trakcie którego zostaną wprowadzone w życie przepisy mające na celu ułatwienie przejścia do, pozostającego celem średnioterminowym, ostatecznego systemu opodatkowania handlu między Państwami Członkowskimi;

w trakcie okresu przejściowego transakcje zawierane na obszarze Wspólnoty przez podatników innych aniżeli podatnicy zwolnieni z opodatkowania powinny być opodatkowane w Państwie Członkowskim przeznaczenia według stawek oraz na warunkach w nim obowiązujących;

nabycie niektórych wartości przez podatników zwolnionych z opodatkowania lub też przez osoby prawne, które nie podlegają opodatkowaniu, jak również określona wewnątrzspółnotowa sprzedaż wysyłkowa oraz dostawy nowych środków transportu na terytorium Wspólnoty na rzecz osób fizycznych bądź zwolnionych lub niepodlegających opodatkowaniu jednostek, powinny również być opodatkowane w trakcie okresu przejściowego w państwach przeznaczenia według stawek oraz na warunkach obowiązujących w tych państwach, o ile transakcje takie, wobec braku specjalnych przepisów, mogłyby spowodować poważne zakłócenia konkurencji między Państwami Członkowskimi;

niezbędne poszukiwania ułatwienia formalności administracyjnych i statystycznych dotyczących przedsiębiorstw, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw, muszą być zgodne z wdrażaniem skutecznych środków kontroli oraz uzasadnionej przyczynami ekonomicznymi i podatkowymi konieczności zachowania jakości wspólnotowych instrumentów statystycznych;

okres przejściowy w opodatkowaniu handlu wewnątrzspółnotowego musi zostać wykorzystany w celu podjęcia niezbędnych środków do łagodzenia zarówno reperkusji społecznych w sektorach przeżywających trudności, jak i trudności regionalnych, szczególnie w regionach przygranicznych, które mogą powstać w wyniku zniesienia podatku od przywozu i zwrotu podatku od wywozu w handlu między Państwami Członkowskimi; w związku z powyższym Państwa Członkowskie w okresie do dnia 30 czerwca 1999 r. powinny mieć prawo zwalniać od podatku dostawy towarów realizowane w granicach przewidzianych limitów przez sklepy wolnocłowe, w ramach transportu osób drogą lotniczą lub morską między Państwami Członkowskimi;

regulacje przejściowe wchodzić w życie na okres czterech lat i wobec tego są stosowane do dnia 31 grudnia 1996 r.; zostaną one zastąpione ostatecznym systemem opodatkowania handlu między Państwami Członkowskimi, opartym na zasadzie opodatkowania dostarczanych towarów i usług w państwie ich pochodzenia, tak aby cel określony w art. 4 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. został osiągnięty;

w tym celu Komisja przed dniem 31 grudnia 1994 r. przedłoży Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania regulacji przejściowych oraz przedstawi propozycje dotyczące szczegółów ostatecznego systemu opodatkowania handlu między Państwami Członkowskimi; Rada, uznając, że warunki do przejścia do ostatecznego systemu zostały spełnione w sposób zadowalający, podejmie przed dniem 31 grudnia 1995 r. decyzję w sprawie uregulowań niezbędnych do wejścia w życie i funkcjonowania systemu ostatecznego, przy czym regulacje przejściowe będą automatycznie nadal obowiązywać do chwili wejścia w życie systemu

ostatecznego, a przynajmniej do momentu, kiedy Rada podejmie decyzję w sprawie systemu ostatecznego;

dyrektywa 77/388/EWG, ostatnio zmieniona dyrektywą 89/465/EWG⁽¹⁾, powinna zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/388/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) Artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

— »terytorium Państwa Członkowskiego« oznacza terytorium kraju określone w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego w ust. 2 i 3,

— »Wspólnota« oraz »terytorium Wspólnoty« oznacza terytorium Państw Członkowskich określone w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego w ust. 2 i 3,

— »terytorium trzecie« oraz »państwo trzecie« oznacza każde terytorium inne niż terytorium określone w ust. 2 i 3 jako terytorium Państwa Członkowskiego.

2. Do celów niniejszej dyrektywy »terytorium kraju« oznacza obszar, na którym stosuje się Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, określony w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego w art. 227.

3. Następujące terytoria poszczególnych Państw Członkowskich nie stanowią części terytorium kraju:

— Republika Federalna Niemiec:

Wyspa Helgoland,

terytorium Büsingen,

— Królestwo Hiszpanii:

Ceuta,

Melilla;

— Republika Włoska:

Livigno,

Campione d'Italia,

włoska część jeziora Lugano.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 21.

Następujące terytoria poszczególnych Państw Członkowskich również nie stanowią części terytorium kraju:

— Królestwo Hiszpanii:

Wyspy Kanaryjskie,

— Republika Francuska:

departamenty zamorskie,

— Republika Grecka:

Άγιο Ορος (Góra Athos).

4. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby transakcje, których miejsce pochodzenia lub miejsce przeznaczenia

— znajduje się w Księstwie Monako, były traktowane jak transakcje, których miejsce pochodzenia lub przeznaczenia znajduje się na terytorium Republiki Francuskiej,

— znajduje się na wyspie Man, były traktowane jak transakcje, których miejsce pochodzenia lub przeznaczenia znajduje się na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

5. Jeżeli Komisja jest zdania, że przepisy ust. 3 i 4 nie mają już uzasadnienia, szczególnie w odniesieniu do neutralnego charakteru konkurencji lub własnych środków, przedstawia wówczas Radzie odpowiednie wnioski."

2) Artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Przywóz

1. »Przywóz towaru« oznacza:

a) wprowadzenie do Wspólnoty towarów, które nie spełniają warunków określonych w art. 9 i 10 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą lub też — w przypadku gdy są objęte przepisami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali — nie znajdują się w swobodnym obrocie;

b) wprowadzenie do Wspólnoty towarów z terytorium określonego w art. 3 ust. 3 akapit drugi lub z Wysp Normandzkich.

2. Miejscem przywozu towarów jest Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajdują się towary po wprowadzeniu do Wspólnoty.

3. Bez względu na ust. 2, w przypadku gdy towary określone w ust. 1 lit. a) zostają po ich wprowadzeniu do Wspólnoty objęte jednym z uregulowań określonych w art. 16 ust. 1 (B) regulacją dotyczącą czasowego wwozu przy całkowitym zwolnieniu od opłat przywozowych lub objęte procedurą wysyłkową, miejscem przywozu takich towarów jest Państwo Członkowskie, na którego terytorium towary te przestają podlegać takim regulacjom.

Podobnie w przypadku gdy towary określone w ust. 1 lit. b) zostają objęte w momencie wprowadzenia do Wspólnoty wewnętrzną procedurą tranzytową Wspólnoty, przewidzianą w art. 33a ust. 1 lit. b), miejscem przywozu jest Państwo Członkowskie, na którego terytorium procedura ta się kończy."

3) W art. 8 ust. 1 lit. a) wyrazy „w kraju innym” zastępuje się wyrazami „w Państwie Członkowskim innym”, natomiast wyrazy „Państwo Członkowskie, do którego towary są przywożone” zastępuje się wyrazami „Państwo Członkowskie, na którego terytorium dokonywana jest instalacja lub montaż”.

4) W art. 8 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) w przypadku towarów dostarczanych na pokładach statków, samolotów lub pociągów podczas transportu, którego miejsce rozpoczęcia i miejsce przeznaczenia znajdują się na terytorium Wspólnoty, miejsce, w którym towary znajdują się w momencie rozpoczęcia transportu."

5) Artykuł 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. a), w przypadku gdy miejsce wysyłki lub rozpoczęcia transportu towarów znajduje się na terytorium państwa trzeciego, uznaje się, że miejsce dostawy dokonywanej przez importera określonego w art. 21 ust. 2 i miejsce każdej następnej dostawy znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego przywozu towarów."

6) Artykuł 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z chwilą przywozu towarów ma miejsce zdarzenie podatkowe, a podatek staje się wymagalny. W przypadku gdy towary z chwilą ich wprowadzenia na obszar Wspólnoty zostają objęte jedną z regulacji określonych w art. 7 ust. 3, zdarzenie podatkowe ma miejsce, a podatek staje się wymagalny jedynie wówczas, gdy towary przestają być objęte tymi regulacjami.

Jednakże w przypadku gdy przywożone towary podlegają opłatom celnym, opłatom rolnym lub opłatom o równoważnym skutku w ramach wspólnej polityki, zdarzenie podatkowe ma miejsce, a podatek staje się wymagalny z chwilą zaistnienia zdarzenia odnoszącego się do tych opłat wspólnotowych, a opłaty te stają się wymagalne.

W przypadkach, gdy przywożone towary nie podlegają żadnym z tych opłat wspólnotowych, Państwa Członkowskie w odniesieniu do zdarzenia podatkowego oraz wymagalności podatku mogą stosować obowiązujące przepisy celne."

7) Artykuł 11 (B):

— ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawą opodatkowania będzie wartość do celów celnych, ustalona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa wspólnotowego."

— skreśla się ust. 2.

8) Artykuł 11 (B) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podstawa opodatkowania obejmuje, o ile elementy takie nie zostały do niej już włączone:

a) podatki, cła, opłaty i inne należności płatne poza obszarem Państwa Członkowskiego przywozu, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, jaki ma zostać pobrany;

b) koszty dodatkowe, takie jak prowizja, opakowanie, transport i koszty ubezpieczenia, poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium Państwa Członkowskiego przywozu.

»Pierwsze miejsce przeznaczenia« oznacza miejsce oznaczone w liście przewozowym lub jakimkolwiek innym dokumencie przewozowym, na którego podstawie towary są przywożone do Państwa Członkowskiego przywozu. w przypadku braku takiej informacji za pierwsze miejsce przeznaczenia uważa się miejsce pierwszego przeładunku w Państwie Członkowskim przywozu.

Państwa Członkowskie mogą włączyć do podstawy opodatkowania koszty dodatkowe określone powyżej, o ile są one związane z transportem do innego miejsca przeznaczenia na terytorium Państwa Członkowskiego przywozu, jeżeli miejsce to jest znane w momencie zaistnienia zdarzenia podatkowego.»

9) W art. 11 (B) ust. 5 po wyrazach „czasowo wywiezione” dodaje się wyrazy „ze Wspólnoty”, a wyrazy „za granicą” zastępuje się wyrazami „poza Wspólnotą”. Skreśla się wyrazy „i których powtórny przywóz nie jest zwolniony z podatku zgodnie z przepisami art. 14 ust. 1 lit. f)”.

10) Artykuł 11 (C) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy informacje niezbędne do określenia podstawy opodatkowania są wyrażone w walucie innej niż waluta Państwa Członkowskiego, w którym następuje określenie tej wartości, kurs wymiany określa się zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego dotyczących ustalania wartości do celów celnych.

W przypadku gdy informacje dla określenia podstawy opodatkowania transakcji innej niż przywóz są wyrażone w walucie innej niż waluta Państwa Członkowskiego, w którym następuje określenie tej wartości, jako kurs wymiany stosuje się ostatni zanotowany kurs sprzedaży, w chwili gdy podatek staje się wymagalny, na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych właściwego Państwa Członkowskiego, lub też kurs ustalony przez odniesienie do takiego rynku lub rynków, zgodnie z notowaniami tego Państwa Członkowskiego. Jednakże w odniesieniu do niektórych spośród tych transakcji lub też niektórych kategorii podatników Państwa Członkowskiego mogą nadal stosować kursy wymiany ustalone zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego obowiązującymi w zakresie wyceny wartości do celów celnych.”

11) W art. 14 ust. 1:

— skreśla się lit. b);

— lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) towarów przywiezionych do celów możliwej sprzedaży określonej w art. 29 dyrektywy 85/362/EWG (*), ostatnio zmienionej dyrektywą 90/237/EWG (**);

(*) Dz.U. L 192 z 24.7.1985, str. 20.

(**) Dz.U. L 133 z 24.5.1990, str. 91.”

— w lit. d) skreśla się wyrazy „lub które kwalifikowałyby się do takiego zwolnienia, jeśli byłyby przywożone z państwa trzeciego” oraz wyrazy „na rynku krajowym”,

— w lit. e) skreśla się wyrazy „lub które kwalifikowałyby się do takiego zwolnienia, gdyby były przedmiotem przywozu z państwa trzeciego”,

— skreśla się lit. f),

— w lit. g) skreśla się wyrazy „lub kwalifikowałyby się w przywozie z państwa trzeciego”.

12) Nagłówek art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienia od podatku od wywozu ze Wspólnoty transakcji porównywalnych oraz transportu międzynarodowego”.

13) W art. 15 ust. 1 i 2 wyrazy „poza terytorium kraju określonego w art. 3” zastępuje się wyrazami „poza Wspólnotą”

14) Artykuł 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Świadczenie usług polegających na pracach dotyczących mienia ruchomego, które w celu przeprowadzenia tych prac na terytorium Wspólnoty zostało nabyte lub przywiezione i wysłane lub przetransportowane poza Wspólnotę przez osobę świadczącą usługi lub klienta mającego swoją siedzibę w państwie trzecim lub na rzecz którejkolwiek z tych osób;”.

15) W akapicie pierwszym art. 15 ust. 10 dodaje się następujące tiret:

„— do innego Państwa Członkowskiego i przeznaczonych dla sił zbrojnych któregośkolwiek Państwa Członkowskiego będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż Państwo Członkowskie przeznaczenia, do użycia przez te siły zbrojne lub personel cywilny im towarzyszący lub w celu zaopatrzenia ich kasyn lub stółków, w sytuacji gdy te siły zbrojne służą wspólnym wysiłkom obronnym.”

- 16) W drugim akapicie art. 15 ust. 10 wyrazy „warunkom i ograniczeniom przewidzianym przez Państwo Członkowskie” zastępuje się wyrazami „warunkom i ograniczeniom przewidzianym przez przyjmujące Państwo Członkowskie.”
- 17) W art. 15 ust. 12 po wyrazach „wywożących je” dodaje się „poza Wspólnotę”, a wyrazy „za granicą” zastępuje się wyrazami „poza Wspólnotą”.
- 18) Artykuł 15 ust. 13 otrzymuje brzmienie:
- „13. Świadczenie usług, łącznie z usługami transportowymi oraz usługami pomocniczymi, jednakże z wyłączeniem świadczenia usług zwolnionych od podatku zgodnie z art. 13, jeżeli są one bezpośrednio związane z:
- tranzytem zewnętrznym lub wywozem towarów ze Wspólnoty lub też z przywozem towarów na mocy art. 14 ust. 1 lit. c) lub art. 16 ust. 1 (A),
 - towarami, określonymi w art. 7 ust. 1 lit. b) podlegających procedurze wewnętrznego tranzytu wspólnotowego, przewidzianego w art. 33a ust. 1 lit. b).”
- 19) W art. 15 ust. 14 wyrazy „poza terytorium kraju określonym w art. 3” zastępuje się wyrazami „poza Wspólnotą”.
- 20) Artykuł 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- A otrzymuje brzmienie:

„A. przywóz towarów, które powinny podlegać regulacjom dotyczącym magazynowania innym niż celne;”
 - B otrzymuje brzmienie:

„B. dostawy towarów, które mają

 - a) być objęte cłem oraz, tam gdzie jest to stosowne, procedurą czasowego magazynowania;
 - b) podlegać umieszczeniu w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
 - c) podlegać przepisom dotyczącym umieszczenia w składzie celnym lub przepisom regulującym zasady uszlachetnienia czynnego;
 - d) być wprowadzone na wody terytorialne:
 - w celu ich zainstalowania na platformach wiertniczych lub produkcyjnych, do celów budowy, naprawy, konserwacji, zmiany lub wyposażania takich platform lub do połączenia takich platform wiertniczych lub platform produkcyjnych ze stałym lądem,
 - w celu dostaw paliwa lub zaopatrywania platform wiertniczych lub produkcyjnych;
 - e) podlegającym przepisom magazynowania innym niż przepisy celne.

Miejsca określone w lit. a), b), c) i d) są określane przez obowiązujące przepisy prawa celnego Wspólnoty;”
- C otrzymuje brzmienie:

„C. świadczenie usług związanych z dostawami towarów, określonych w B;”
- D otrzymuje brzmienie:

„D. dostawy towarów i usług dokonane w miejscach określonych w B i wciąż podlegających jednej z wymienionych w niej regulacji;”
- dodaje się następującą część:

„E. dostawy:

 - towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. a), z zachowaniem przepisu o czasowym wwozie, z całkowitym zwolnieniem od należności w przywozie lub zewnętrznej procedury tranzytowej,
 - towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. b), nadal objętych procedurą wewnętrznego tranzytu wspólnotowego, przewidzianą w art. 33a,

jak również świadczenie usług związane z tymi dostawami.”
- 21) W art. 28 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „3a. Do momentu przyjęcia decyzji przez Radę, która na mocy art. 3 dyrektywy 89/465/EWG (*) ma podjąć działania mające na celu zniesienie tymczasowych odstępstw przewidzianych w ust. 3, Hiszpania ma prawo do zwolnienia transakcji określonych w załączniku F pkt 2, w zakresie, w jakim transakcje te dotyczą usług świadczonych przez autorów, i transakcji określonych w załączniku F pkt 23 i 25.
- _____
- (*) Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 21.”
- 22) Dodaje się tytuł XVIa i art. 28a–28m w brzmieniu:
- „TYTUŁ XVIa
- PRZEPISY PRZEJŚCIOWE DOTYCZĄCE OPODATKOWANIA
HANDLU MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI**
- Artykuł 28a
- Zakres obowiązywania**
1. Przedmiotem podatku od wartości dodanej są również:
- a) odpłatne wewnątrzspółnotowe nabywanie towarów na terytorium kraju przez podatnika działającego w takim charakterze lub przez osobę prawną niepodlegającą

opodatkowaniu, gdy sprzedawcą jest podatnik działający w takim charakterze nieuprawniony do zwolnienia podatkowego przewidzianego w art. 24 i którego nie dotyczą uregulowania ustanowione w art. 8 ust. 1 lit. a) zdanie drugie lub art. 28b (B) ust. 1.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów pierwszego akapitu, podatek od wartości dodanej nie będzie nakładany na wewnątrzwspólnotowe transakcje nabycia towarów innych niż nowe środki transportu oraz inne produkty podlegające podatkowi akcyzowemu, dokonywane:

- przez podatnika objętego systemem stawek zryczałtowanych przewidzianych w art. 25, podatnika dostarczającego wyłącznie towary lub usługi niepodlegające odliczeniu albo przez osobę prawną niepodlegającą opodatkowaniu,
- na całą wartość pomniejszoną o podatek od wartości dodanej należny lub zapłacony w Państwie Członkowskim, z którego wysłano lub transportowano towary, nieprzekraczającą w bieżącym roku kalendarzowym progu ustalonego przez Państwa Członkowskie, nie mniejszego jednak niż równowartość 10 000 ECU w walucie krajowej, oraz
- pod warunkiem że całkowita wartość towarów innych niż nowe środki transportu i produkty podlegające akcyzie, pomniejszona o podatek od wartości dodanej należny lub zapłacony w Państwie Członkowskim, z którego towary były wysłane lub transportowane, nabytych wewnątrz Wspólnoty, nie przekroczyła w ciągu całego poprzedniego roku kalendarzowego progu określonego w tiret drugim.

Państwa Członkowskie przyznają podatnikom oraz niepodlegającym opodatkowaniu osobom prawnym, którym przysługuje to stosownie do akapitu drugiego, prawo wyboru ogólnego uregulowania określonego w akapicie pierwszym. Państwa Członkowskie określają szczegółowe zasady korzystania z tej możliwości, która w każdym przypadku obejmuje co najmniej dwa lata kalendarzowe;

- b) odpłatne wewnątrzwspólnotowe nabywanie nowych środków transportu na terytorium kraju przez podatników lub przez osoby prawne niepodlegające opodatkowaniu, kwalifikujące się do zastosowania odstępstwa przewidzianego w lit. a) akapit drugi, lub przez jakąkolwiek inną osobę niepodlegającą opodatkowaniu.

2. Do celów niniejszego tytułu:

- a) »środki transportu« oznaczają: statki o długości przekraczającej 7,5 metra, samoloty, których masa startowa przekracza 1 550 kilogramów, oraz poruszające się po lądzie pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 48 centymetrów sześciennych bądź też których moc przekracza 7,2 kilowata, przeznaczone do przewozu osób lub towarów; z wyjątkiem statków i samolotów określonych w art. 15 ust. 5 i 6;

- b) środki transportu określone w lit. a) nie są uważane za »nowe«, jeżeli równocześnie spełnione są obydwa następujące warunki:

- zostały dostarczone ponad trzy miesiące po dacie pierwszego wprowadzenia do użytku,
- mają ponad 3 000 kilometrów przebiegu w przypadku pojazdów lądowych, pływały ponad 100 godzin w przypadku pojazdów wodnych lub znajdowały się w powietrzu ponad 40 godzin w przypadku samolotów.

Państwa Członkowskie określają warunki, według których wyżej wymienione stany faktyczne mogą być uznane za ustanowione.

3. »Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów« oznacza nabycie uprawnienia do rozporządzania jako właściciel ruchomymi rzeczami wysyłanymi lub transportowanymi do osoby nabywającej towary przez lub na rachunek sprzedawcy bądź osoby nabywającej towary w Państwie Członkowskim innym niż to, z którego towary są wysyłane lub transportowane.

W przypadku gdy towary nabyte przez osobę prawną niepodlegającą opodatkowaniu są wysyłane lub transportowane z terytorium państwa trzeciego i przywożone przez taką osobę do Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów, towary uważa się za wysłane lub transportowane z Państwa Członkowskiego przywozu. Takie Państwo Członkowskie przyzna importerowi określonego w art. 21 ust. 2 zwrot podatku od wartości dodanej zapłaconego w związku z przywozem towarów, o ile importer wykaże, że dokonane przez niego nabycie zostało opodatkowane podatkiem od wartości dodanej w Państwie Członkowskim zakończenia wysyłki lub przywozu towarów.

4. Każda osoba, która od czasu do czasu dostarcza nowy środek transportu na warunkach ustanowionych w art. 28c (A), jest także uważana za podatnika.

Państwo Członkowskie, na którego terytorium dokonywana jest dostawa, przyzna podatnikowi prawo do odliczenia podatku naliczonego na następujących warunkach:

- prawo do odliczenia podatku naliczonego powstaje i jest wykonalne jedynie w momencie dostawy,
- podatnik jest upoważniony do odliczenia podatku od wartości dodanej zawartego w cenie zakupu lub zapłaconego w momencie przywozu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia środka transportu, do kwoty nieprzekraczającej wysokości podatku, który podatnik byłby zobowiązany zapłacić, gdyby dostawa nie była zwolniona z opodatkowania.

Państwa Członkowskie ustanowią szczegółowe przepisy wykonawcze dla tych norm.

5. Za odpłatną dostawę towarów uważa się:

a) dostarczenie innemu podatnikowi rzeczy ruchomej wykonanej na podstawie umowy o dzieło, określonej w art. 5 ust. 5 lit. a), w Państwie Członkowskim innym niż to, na którego terytorium klient posiada swój numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, o ile spełnione są następujące warunki:

- materiały użyte przez zleceniobiorcę zostały wysłane lub przetransportowane przez klienta bądź też na jego rachunek z Państwa Członkowskiego, na którego terytorium klient posiada swój numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej,
- dzieło wykonane przez zleceniobiorcę jest transportowane lub wysyłane do klienta w Państwie Członkowskim, w którym klient posiada swój numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej;

b) wprowadzanie przez podatnika towarów jego przedsiębiorstwa do innego Państwa Członkowskiego.

Za wprowadzony do innego Państwa Członkowskiego uważa się: każdy składnik majątku ruchomego wysłany lub przetransportowany przez lub na rachunek podatnika poza terytorium określone w art. 3, jednakże we Wspólnocie, do celów działalności jego firmy innych niż cele jednej z następujących transakcji:

- dostawa danych towarów przez podatnika w obrębie terytorium Państwa Członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu, na warunkach określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) zdanie drugie lub w art. 28b (B) ust. 1,
- dostawa danego towaru przez podatnika na warunkach określonych w art. 8 ust. 1 lit. c),
- dostawa danego towaru przez podatnika na terytorium kraju na warunkach określonych w art. 15 lub w art. 28c (A),
- dostawa do podatnika na warunkach określonych pod lit. a) rzeczy ruchomej będącej przedmiotem umowy o dzieło, wykonanej w Państwie Członkowskim, w którym nastąpiło zakończenie wysyłki lub transportu danego towaru,
- świadczenie usługi na rzecz podatnika, polegające na przeprowadzeniu prac na danych towarach, które

faktycznie wykonywane są w Państwie Członkowskim, w którym nastąpiło zakończenie wysyłki lub transportu danych towarów,

- czasowe użycie danych towarów na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym nastąpiło zakończenie wysyłki lub transportu towarów, w celu świadczenia usług przez podatnika, którego siedziba znajduje się na obszarze Państwa Członkowskiego będącego miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów,
- czasowe użycie danych towarów przez okres nieprzekraczający 24 miesięcy, na terytorium innego Państwa Członkowskiego, w którym przywóz takich samych towarów z państwa trzeciego w celu ich czasowego użycia byłby objęty ustaleniami dotyczącymi czasowego wwozu z całkowitym zwolnieniem z należności przywozowych.

6. Odpłatne wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów obejmuje także używanie przez podatnika do celów jego przedsiębiorstwa towarów wysyłanych lub transportowanych przez niego lub na jego rachunek z innego Państwa Członkowskiego, na którego terytorium towary zostały wyprodukowane, wydobyte, przetworzone, zakupione lub nabyte, określone w ust. 1, lub przywiezione przez podatnika w ramach jego przedsiębiorstwa do tego innego Państwa Członkowskiego.

7. Państwa Członkowskie podejmują środki, aby zapewnić, że jako »wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów« obowiązuje transakcje, które obowiązywałyby jako »dostawa towarów« określone w ust. 5 lub w art. 5, jeżeli byłyby wykonane na terytorium kraju przez podatnika, działającego w takim charakterze.

Artykuł 28b

Miejsce transakcji

A. Miejsce wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów

1. Miejscem wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów jest miejsce, w którym towary te znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do osoby, która je nabywa.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 za miejsce wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów określone w art. 28a ust. 1 lit. a) uważa się miejsce na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało numer identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej użytego przez nabywcę w celu nabycia towarów, o ile nabywca towarów nie udowodni, że nabycie to zostało opodatkowane zgodnie z przepisami ust. 1.

Jeżeli jednak nabycie towarów jest przedmiotem opodatkowania zgodnie z ust. 1 w Państwie Członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów, po tym

jak było przedmiotem opodatkowania zgodnie z akapitem pierwszym, podstawa opodatkowania zostaje odpowiednio obniżona w Państwie Członkowskim, które nadało numer identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej, którego użył nabywca towarów dokonujący ich nabycia.

B. *Miejsce dostawy towarów*

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 8 ust. 1 lit. a) i ust. 2 za miejsce dostawy towarów wysłanych lub transportowanych przez lub na rachunek dostawcy z Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym nastąpiło zakończenie przesyłki lub transportu, uważa się miejsce, w którym towary znajdują się w momencie zakończenia wysyłki lub transportu do kupującego, o ile zostaną spełnione następujące warunki:

- dostawa towarów dokonywana jest na rzecz podatnika uprawnionego do korzystania z odstępstwa przewidzianego w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi, osoby prawnej niepodlegającej opodatkowaniu, uprawnionej do takiego samego odstępstwa lub też każdej innej osoby niepodlegającej opodatkowaniu,
- dostawa dotyczy towarów innych niż nowe środki transportu oraz innych niż towary dostarczone do montażu lub instalacji, niezależnie od tego, czy przeszły one jazdę próbną, i jest dokonywana przez lub na rachunek dostawcy.

W przypadku gdy dane towary dostarczone w taki sposób są wysłane lub transportowane z obszaru państwa trzeciego oraz są przywożone przez dostawcę do Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie, w którym nastąpiło zakończenie wysyłki i transportu towarów do kupującego, uważane one będą za wysłane lub transportowane z Państwa Członkowskiego przywozu.

2. Jednakże w przypadku dostawy towarów innych niż produkty podlegające podatkowi akcyzowemu przepisy ust. 1 nie będą mieć zastosowania do dostaw towarów wysłanych lub transportowanych do tego samego Państwa Członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu, jeżeli:

- całkowita wartość takich dostaw, pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza w walucie krajowej w bieżącym roku kalendarzowym równowartości 100 000 ECU, oraz
- całkowita wartość pomniejszona o podatek od wartości dodanej od dostaw towarów innych niż produkty podlegające podatkowi akcyzowemu, dokonanych na warunkach określonych w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła równowartości 100 000 ECU w walucie krajowej.

Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajdują się towary w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do kupującego, może ograniczyć progi określone powyżej do równowartości 35 000 ECU w walucie krajowej, jeżeli to Państwo Członkowskie obawia się,

że próg 100 000 ECU, określony powyżej, może prowadzić do poważnego zakłócenia warunków konkurencji. Państwa Członkowskie, które korzystają z tej możliwości, podejmują niezbędne środki, aby poinformować o powyższym odpowiednie władze publiczne w Państwie Członkowskim, z którego przedmioty są wysyłane lub transportowane.

Przed dniem 31 grudnia 1994 r. Komisja składa Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania specjalnych progów wynoszących 35 000 ECU, przewidzianych w poprzednim akapicie. w sprawozdaniu tym Komisja może poinformować Radę, że zniesienie specjalnych progów nie doprowadzi do poważnych zakłóceń warunków konkurencji. Do chwili podjęcia przez Radę jednomyślniej decyzji, co do propozycji Komisji, przepisy poprzedniego akapitu pozostają w mocy.

3. Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajdują się towary w momencie rozpoczęcia ich wysyłki lub transportu, przyznaje na mocy ust. 2 podatnikom dokonującym dostaw towarów prawo wyboru, aby miejsce takich dostaw ustalać zgodnie z ust. 1.

Zainteresowane Państwa Członkowskie określają szczegółowe zasady regulujące korzystanie z tej możliwości; jednakże w każdym przypadku zasady te obowiązują przez dwa lata kalendarzowe.

C. *Miejsce świadczenia usług w zakresie wewnątrzwspólnotowego transportu towarów*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 2 lit. b) miejsce świadczenia usług w wewnątrzwspólnotowym transporcie towarów jest ustalane zgodnie z ust. 2, 3 i 4. Do celów niniejszego tytułu stosuje się następujące definicje:

- »wewnątrzwspólnotowy transport towarów« oznacza transport, w przypadku gdy miejsce wysyłki oraz przybycia transportu znajdują się na terytorium dwóch różnych Państw Członkowskich,
- »miejsce wysyłki« oznacza miejsce faktycznego rozpoczęcia transportu towarów, niezależnie od odległości rzeczywiście przebytej do miejsca, w którym znajdują się towary,
- »miejsce przybycia« oznacza miejsce faktycznego zakończenia transportu towarów.

2. Miejscem świadczenia usług w transporcie wewnątrzwspólnotowym jest miejsce wysyłki.

3. Jednakże na zasadzie odstępstwa od ust. 2 za miejsce świadczenia usług w wewnątrzwspólnotowym transporcie towarów na rzecz klientów posiadających numer identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż kraj rozpoczęcia transportu uważa się miejsce na terytorium Państwa Członkowskiego, który przyznał klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa została dla niego wykonana.

4. Państwa Członkowskie mogą nie opodatkowywać części transportu odpowiadającej drodze przebytej szlakami wodnym, które nie są częścią terytorium Wspólnoty określonego w art. 3.

D. *Miejsce świadczenia usług odnoszących się do czynności pomocniczych w wewnątrzwspólnotowym transporcie towarów*

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 9 ust. 2 lit. c) za miejsce świadczenia usług obejmujących czynności pomocnicze w stosunku do wewnątrzwspólnotowego transportu towarów dokonywanych na rzecz klientów posiadających numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż to, na którego terytorium usługi te są faktycznie wykonywane, uważa się miejsce położone na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa została dla niego wykonana.

E. *Miejsce świadczenia usług przez pośredników*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 miejscem świadczenia usług przez pośredników, działających w imieniu i na rachunek osób trzecich, będących częścią usług świadczonych w wewnątrzwspólnotowym transporcie towarów jest miejsce wysyłki.

Jednakże w przypadku gdy klient, któremu pośrednik świadczy usługi, posiada numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż to, na którego terytorium znajduje się miejsce wysyłki transportu, za miejsce świadczenia usług przez pośrednika uważa się miejsce leżące na terytorium tego Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa ta została dla niego wykonana.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 miejscem świadczenia usług stanowiących część usług mających na celu dokonanie czynności pomocniczych w stosunku do wewnątrzwspólnotowego transportu towarów, świadczonych przez pośredników działających w imieniu i na rachunek osób trzecich, jest miejsce, w którym usługi pomocnicze są faktycznie wykonywane.

Jednakże w przypadku gdy klient, któremu pośrednik świadczy usługi, posiada numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż państwo, na którego terytorium usługa pomocnicza jest faktycznie wykonywana, uważa się, że miejsce świadczenia usług przez pośrednika znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, który nadał klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa ta została dla niego wykonana przez pośrednika.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 9 ust. 1 miejscem świadczenia usług przez pośredników działających w imieniu i na rachunek osób trzecich, gdy usługi

takie stanowią część transakcji innych niż te określone w ust. 1 lub 2 lub w art. 9 ust. 2 lit. e), jest miejsce wykonania tych transakcji.

Jednakże w przypadku gdy klient posiada numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż to, na którego terytorium zawarto transakcje, uważa się, że miejsce świadczenia usługi przez pośrednika znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, który nadał klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa ta została dla niego wykonana przez pośrednika.

Artykuł 28C

Zwolnienia

A. *Zwolnienie dostaw towarów*

Bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego oraz na warunkach ustanowionych w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania zwolnień przewidzianych poniżej, a także aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom, Państwa Członkowskie zwalniają z podatku:

a) dostawy towarów określone w art. 5 i 28a ust. 5 lit. a), wysyłane lub transportowane przez sprzedawcę bądź nabywcę towarów lub na jego rachunek, do miejsca poza terytorium, określone w art. 3, lecz znajdującego się na obszarze Wspólnoty, dokonane dla podatnika lub osoby prawnej niepodlegającej opodatkowaniu, która działa w takim charakterze w Państwie Członkowskim innym, niż państwo rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów.

Zwolnienie to nie ma zastosowania do dostaw towarów dokonywanych przez podatników zwolnionych z podatku zgodnie z art. 24 ani też do dostaw towarów dokonywanych na rzecz podatników lub osób prawnych niepodlegających opodatkowaniu, do których odnosi się odstępstwo w art. 28a ust. 1 lit. a) drugi akapit;

b) dostawy nowych środków transportu, wysłanych lub transportowanych do kupującego przez lub na rachunek sprzedającego lub kupującego, do miejsca poza terytorium określone w art. 3, lecz znajdującego się na obszarze Wspólnoty, dokonywane na rzecz podatników lub osób prawnych niepodlegających opodatkowaniu, do których odnosi się odstępstwo zgodnie z art. 28a ust. 1 lit. a) drugi akapit, lub też na rzecz jakiegokolwiek innej osoby niepodlegającej opodatkowaniu;

- c) dostawy towarów w rozumieniu art. 28a ust. 5 lit. b), do których mogłoby się odnosić zwolnienie przewidziane w lit. a), gdyby zostały dokonane na rzecz innego podatnika.

B. Zwolnienie wewnątrzspółnotowego nabywania towarów

Bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego oraz na warunkach określonych w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania zwolnień, przewidzianych poniżej, jak również, aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom, Państwa Członkowskie zwalniają z podatku:

- wewnątrzspółnotowe nabywane towarów, których dostawy dokonywane przez podatników byłyby w każdych okolicznościach zwolnione z podatku na terytorium kraju;
- wewnątrzspółnotowe nabywane towarów, których przywóz byłby w każdych okolicznościach zwolniony z podatku na mocy art. 14 ust. 1;
- wewnątrzspółnotowe nabywane towarów w przypadku gdy na podstawie art. 17 ust. 3 i 4, nabywca towarów jest w każdych okolicznościach uprawniony do całkowitego zwrotu podatku od wartości dodanej, na mocy art. 28a ust. 1.

C. Zwolnienie usług transportowych

Państwa Członkowskie zwalniają świadczenie wewnątrzspółnotowych usług transportowych, które dotyczą wysyłki lub transportu towarów na wyspy i z wysp tworzących autonomiczne regiony Azorów i Madery oraz wysyłki lub transportu towarów między tymi wyspami.

D. Zwolnienia przywozu towarów

W przypadku gdy towary wysyłane lub transportowane z obszaru trzeciego są przywożone do Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym zakończyła się wysyłka lub transport, Państwa Członkowskie zwalniają tego rodzaju przywozy, w przypadku gdy dokonywana przez importera dostawa tego rodzaju towarów, określonych w art. 21 ust. 2, jest zwolniona zgodnie z A.

Państwa Członkowskie określają warunki tego zwolnienia w celu jego prawidłowego i prostego stosowania oraz aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom.

E. Inne zwolnienia

- Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wewnątrzspółnotowe nabywanie towarów, objęte jedną z regulacji lub w jednej z sytuacji, określonych w art. 16 ust. 1 lit. b), korzystałyby z tych samych przepisów, co dostawy towarów dokonywane na terytorium kraju na tych samych warunkach.

- Artykuł 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

»2. Z zastrzeżeniem przeprowadzenia konsultacji przewidzianych w art. 29 Państwa Członkowskie mogą zwolnić z opodatkowania następujące transakcje:

- wewnątrzspółnotowe nabywanie towarów przez podatnika, przywóz i dostawę towarów dla podatnika w celu wywozu do państw trzecich, w ich dotychczasowej postaci lub po przetworzeniu, jak również świadczenie usług związanych z działalnością eksportową podatnika, do wartości przywozu w ciągu ubiegłych 12 miesięcy;
- wewnątrzspółnotowe nabywanie towarów przez podatnika, przywóz oraz dostawę towarów dla podatnika, w celu dostawy do innego Państwa Członkowskiego na warunkach ustanowionych w art. 28c (A), a także świadczenie usług odnoszących się do takich dostaw do innego Państwa Członkowskiego, do wartości zrealizowanych przez niego dostaw towarów na warunkach ustanowionych w art. 28c (A) w ciągu ubiegłych 12 miesięcy.

Państwa Członkowskie mogą wspólnie ustalić maksymalną wartość dla transakcji, zwolnionych na mocy lit. a) i b).«

Artykuł 28d

Zdarzenie podatkowe i wymagalność podatku

1. Zdarzenie podatkowe powstaje w momencie wewnątrzspółnotowego nabycia towarów. Wewnątrzspółnotowe nabycie towarów uważa się za dokonane w momencie, w którym uznawana jest za dokonaną dostawa podobnych towarów na terytorium kraju.

2. W odniesieniu do wewnątrzspółnotowego nabywania towarów podatek staje się wymagalny 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie podatkowe.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2 podatek staje się wymagalny z chwilą wystawienia faktury, w przypadku wystawienia faktury nabywcy towarów przed datą ustanowioną w ust. 2.

4. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 10 ust. 2 i 3, w przypadku dostaw towarów dokonanych na warunkach ustanowionych w art. 28c (A), podatek staje się wymagalny 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie podatkowe.

Jednakże podatek staje się wymagalny z chwilą wystawienia faktury przed 15 dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie podatkowe.

Artykuł 28e

Podstawa opodatkowania oraz stosowane stawki

1. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów podstawa opodatkowania jest ustalana w oparciu o takie same elementy jak elementy stosowane zgodnie z art. 11 (A), w celu ustalenia podstawy opodatkowania dla dostawy takich samych towarów na terytorium kraju, w szczególności, w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów, określonych w art. 28a ust. 6, podstawa opodatkowania jest ustalana zgodnie z art. 11 (A) ust. 1 lit. b).

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby akcyza należna lub zapłacona przez osobę dokonującą wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów podlegających akcyzie została wliczona do podstawy opodatkowania, zgodnie z art. 11 (A) ust. 2 lit. a).

2. Stawką podatku stosowaną do wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów jest stawka obowiązująca w momencie, gdy podatek staje się wymagalny.

3. Stawką podatku stosowaną do wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów jest stawka stosowana do dostaw towarów podobnych na terytorium kraju.

Artykuł 28f

Prawo do odliczenia podatku

1. Artykuł 17 ust. 2, 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

»2. O ile towary i usługi są częścią transakcji podlegających opodatkowaniu, podatnik jest uprawniony do odliczenia od podatku, który zobowiązany jest zapłacić:

- a) należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej od dostarczonych towarów lub świadczonych usług lub które mają być podatnikowi dostarczone lub świadczone przez innego podatnika zobowiązanego do zapłaty podatku na terytorium kraju;
- b) należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej od towarów przywożonych na terytorium kraju;
- c) podatku od wartości dodanej należnego zgodnie z art. 5 ust. 7 lit. a), art. 6 ust. 3 i art. 28a ust. 6;

d) podatku od wartości dodanej należnego zgodnie z art. 28a ust. 1 lit. a).

3. Państwa Członkowskie przyznają ponadto każdemu podatnikowi prawo do odliczenia lub zwrotu kwoty podatku od wartości dodanej, określonej w ust. 2, w zakresie, w jakim towary i usługi są częścią:

- a) transakcji związanych z działalnością gospodarczą, określonych w art. 4 ust. 2, przeprowadzanych w innym kraju, które podlegałyby odliczeniu, jeżeli zostałyby przeprowadzone na terytorium kraju;
- b) transakcji zwolnionych od podatku na podstawie art. 14 ust. 1 i), art. 15, art. 16 ust. 1 (B), (C), (D) lub (E) lub art. 16 ust. 2 lub art. 28c (A);
- c) wszelkich transakcji zwolnionych od podatku zgodnie z art. 13 (B) lit. a) i d) ust. 1–5, w przypadku gdy klient ma siedzibę poza Wspólnotą lub też gdy transakcje te są bezpośrednio związane z towarami przeznaczonymi do wywozu do kraju spoza Wspólnoty.

4. Zwrot podatku od wartości dodanej, określony w ust. 3, jest dokonywany:

- na rzecz podatników, którzy mają swoją siedzibę nie na terytorium kraju, lecz w innym Państwie Członkowskim, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 79/1072/EWG (*),
- na rzecz podatników nieposiadających siedziby na terytorium Wspólnoty, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 86/560/EWG (**).

(*) Dz.U. L 331 z 27.12.1979, str. 11.

(**) Dz.U. L 326 z 21.11.1986, str. 40.«.

2. Artykuł 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»1. W celu wykonania prawa do odliczenia, podatnik musi:

- a) w odniesieniu do odliczeń zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. a), posiadać fakturę sporządzoną zgodnie z art. 22 ust. 3;
- b) w odniesieniu do odliczeń zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. b), posiadać dokument przywozowy określający go jako odbiorcę lub importera, określający kwotę należnego podatku lub pozwalający na jego wyliczenie;
- c) w odniesieniu do odliczeń podatkowych określonych w art. 17 ust. 2 lit. c), dopełnić formalności ustanowionych przez każde Państwo Członkowskie;
- d) jeśli jest on zobowiązany do zapłaty podatku jako klient lub kupujący, w przypadku stosowania art. 21 ust. 1, dopełnić formalności przewidzianych przez każde Państwo Członkowskie;

- e) w odniesieniu do odliczeń podatkowych zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. d), określonych w deklaracji przewidzianej w art. 22 ust. 4, udzielić wszelkich informacji niezbędnych dla wyliczenia podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów oraz posiadać fakturę zgodnie z art. 22 ust. 3.«

3. W art. 18 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»3a. Państwa Członkowskie mogą upoważnić podatnika, nieposiadającego faktury zgodnie z art. 22 ust. 3 do dokonania odliczeń, określonych w art. 17 ust. 2 lit. d); Państwa Członkowskie określają warunki i zasady stosowania niniejszego przepisu.«

Artykuł 28g

Osoby zobowiązane do zapłaty podatku

Artykuł 21 otrzymuje brzmienie:

»Artykuł 21

Osoby zobowiązane do zapłaty podatku

Zobowiązani do zapłaty podatku od wartości dodanej są:

- 1) w systemie wewnętrznym:
- a) podatnicy dokonujący dostaw towarów lub świadczenia usług podlegających opodatkowaniu, innych niż usługi określone w lit. b).

W przypadku gdy dostawa towarów lub świadczenie usług podlegających opodatkowaniu jest dokonywane przez podatnika posiadającego siedzibę za granicą, Państwa Członkowskie mogą przyjąć regulacje, według których podatek jest płacony przez inną osobę. Między innymi jako taka osoba może być wyznaczony przedstawiciel podatkowy lub inna osoba, na której rzecz dokonywana jest dostawa towarów lub świadczone są usługi. Państwa Członkowskie mogą też przewidzieć, że osoba inna niż podatnik jest solidarnie odpowiedzialna za zapłatę podatku;

- b) klient, na rzecz którego świadczone są usługi, określone w art. 9 ust. 2 lit. e) lub w art. 28b (C), (D) lub (E), dokonywane przez podatnika posiadającego siedzibę za granicą.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby świadczący usługi był solidarnie odpowiedzialny za zapłatę podatku;

- c) każda osoba wykazująca podatek od wartości dodanej na fakturze lub innym dokumencie uznawanym za fakturę;

- d) każda osoba dokonująca wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów podlegającego opodatkowaniu, w przypadku gdy wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów dokonuje osoba posiadająca siedzibę za granicą, Państwa Członkowskie mogą przyjąć regulacje, według których podatek zostanie zapłacony przez inną osobę. Między innymi jako taka osoba może zostać wyznaczony przedstawiciel podatkowy. Państwa Członkowskie mogą także postanowić, że osoba inna niż podatnik jest solidarnie odpowiedzialna za zapłatę podatku;

- 2) w przywozie: osoba lub osoby wyznaczone bądź uznane za zobowiązane przez Państwa Członkowskie, do których towary są przywożone.«

Artykuł 28h

Obowiązki osób zobowiązanych do zapłaty podatku

Artykuł 22 otrzymuje brzmienie:

»Artykuł 22

Obowiązki w systemie wewnętrznym:

1. a) Każdy podatnik określa kiedy jego działalność jako podatnika rozpoczyna się, zmienia lub kończy.

- b) Bez uszczerbku dla lit. a), każdy podatnik, określony w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi składa oświadczenie, że nabywa towary wewnątrz Wspólnoty, jeżeli nie są spełnione warunki do zastosowania odstępstwa, przewidzianego w niniejszym artykule.

- c) Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, w celu nadania indywidualnego numeru identyfikacji podatkowej:

- każdemu podatnikowi, z wyłączeniem tych, określonych w art. 28a ust. 4, który na terytorium kraju dokonuje dostaw towarów lub świadczy usługi uprawniające go do odliczenia podatku naliczonego, przy czym dotyczy to usług innych niż te, od których podatek płacony jest wyłącznie przez klienta, zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. b). Jednakże Państwa Członkowskie nie mają obowiązku przydzielania numeru identyfikacji podatkowej niektórym podatnikom, określonym w art. 4 ust. 3;

— każdemu podatnikowi określone w ust. 1 lit. b) oraz każdemu podatnikowi, który skorzystał z możliwości określonej w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit trzeci.

d) Każdy indywidualny numer identyfikacyjny posiada przedrostek zgodny z Międzynarodową Normą ISO-3166-alpha 2, za pomocą którego można zidentyfikować Państwo Członkowskie, które go nadało.

e) Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby ich systemy identyfikacyjne pozwalały na rozróżnienie podatników, określonych w lit. c) oraz zapewniały prawidłowe zastosowanie przepisów przejściowych w zakresie opodatkowania transakcji wewnątrzspółnotowych stosownie do niniejszego tytułu.

2. a) Każdy podatnik prowadzi rachunkowość w sposób wystarczająco szczegółowy, aby umożliwić zastosowanie podatku od wartości dodanej oraz kontrolę przez organ podatkowy.

b) Każdy podatnik prowadzi ewidencję towarów, które wysłał lub transportował lub które zostały wysłane lub transportowane w jego imieniu poza terytorium określone w art. 3, jednak do miejsca znajdującego się we Wspólnocie, do celów transakcji określonych w art. 28a ust. 5 lit. b) tiret czwarte, piąte, szóste i siódme.

Każdy podatnik prowadzi ewidencję materiałów wysłanych do niego z innego Państwa Członkowskiego, przez lub na rachunek podatnika z numerem identyfikacyjnym do celów podatku od wartości dodanej w tym innym Państwie Członkowskim, w związku z dostawą dla tego podatnika dokonaną na podstawie umowy o dzieło.

3. a) Każdy podatnik wystawia fakturę lub inny dokument uznawany za fakturę, w odniesieniu do towarów i usług, które dostarczył lub świadczył na rzecz innego podatnika lub osobie prawnej nie podlegającej opodatkowaniu. Każdy podatnik wystawia ponadto fakturę lub inny dokument uznawany za fakturę w odniesieniu do dostaw towarów określonych w art. 28b (B) ust. 1 oraz w odniesieniu do towarów dostarczonych na warunkach określonych w art. 28c (A). Podatnik zachowuje jeden egzemplarz każdego wystawionego dokumentu.

Każdy podatnik wystawia także fakturę w odniesieniu do wszelkich zaliczek dokonanych na jego rzecz przez innego podatnika lub przez osobę prawną niepodlegającą opodatkowaniu, przed jakimkolwiek dostawami towarów określonych w akapicie pierwszym lub przed zakończeniem świadczenia usług.

b) Faktura wykazuje jasno cenę bez podatku, jak również należny od niej podatek według każdej stawki, jak też jakiegokolwiek zwolnienia.

Faktura wykazuje ponadto:

— w przypadku transakcji określonych w art. 28b (C), (D) i (E) numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej podatnika na terytorium kraju i numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej klienta, pod którym usługa była dla niego świadczona,

— w przypadku transakcji określonych w art. 28c (A) lit. a) numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej podatnika na terytorium kraju jak również numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej odbiorcy towarów w innym Państwie Członkowskim,

— w przypadku dostawy nowych środków transportu szczegółowe dane wymienione w art. 28a ust. 2.

c) Państwa Członkowskie ustanawiają kryteria określające, czy dokument może być uznany za fakturę.

4. a) Każdy podatnik składa deklarację podatkową w terminie ustalonym przez każde z Państw Członkowskich. Termin ten nie może przekraczać dwóch miesięcy od zakończenia każdego z okresów podatkowych. Okres podatkowy może być ustalony przez każde z Państw Członkowskich na jeden, dwa lub trzy miesiące. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inne okresy podatkowe, pod warunkiem że nie będą one przekraczać roku.

b) Na deklaracji podatkowej muszą się znaleźć wszystkie niezbędne informacje potrzebne do obliczenia należnego podatku oraz dokonanych odliczeń, w danym przypadku, łącznie z całkowitą kwotą transakcji odnoszących się do tego podatku i odliczeń oraz całkowitą kwotą transakcji zwolnionych od podatku, o ile wydaje się to niezbędne dla ustalenia podstawy opodatkowania.

c) Deklaracja podatkowa określa ponadto:

— z jednej strony, całkowitą wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, dostaw towarów, określonych w art. 28c (A), od których podatek stał się wymagalny w tym okresie podatkowym.

Ponadto dodaje się również, co następuje: całkowitą wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, dostaw towarów, określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) zdanie drugie i w art. 28b (B) ust. 1, dokonanych na terytorium innego Państwa

Członkowskiego, od których podatek stał się wymagalny w ciągu okresu sprawozdawczego, w przypadku gdy miejsce rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów znajduje się na terytorium kraju,

- z drugiej strony, całkowitą wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, nabyć towarów wewnątrz Wspólnoty, określonych w art. 28a ust. 1–6, od których podatek stał się wymagalny.

Ponadto dodaje się co następuje: całkowitą wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, dostaw towarów, określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) drugie zdanie i w art. 28b (B) ust. 1, dokonanych na terytorium kraju, od których w ciągu okresu sprawozdawczego podatek stał się wymagalny, w przypadku gdy miejsce rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów znajduje się na terytorium innego Państwa Członkowskiego.

5. Każdy podatnik przy składaniu okresowej deklaracji podatkowej płaci kwotę netto podatku od wartości dodanej. Jednakże Państwa Członkowskie mogą ustalić inny termin dla uiszczenia tej kwoty lub mogą żądać płatności tymczasowej.

6. a) Państwa Członkowskie mogą żądać od podatnika złożenia oświadczenia zawierającego wszystkie szczegółowe dane wymienione w ust. 4, dotyczące wszystkich transakcji przeprowadzonych w roku ubiegłym. Oświadczenie takie dostarcza wszystkich informacji niezbędnych do jakichkolwiek korekt.

b) Każdy podatnik posiadający numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej składa ponadto zestawienie nabywców posiadających numery identyfikacyjne do celów podatku od wartości dodanej, którym dostarczał towary na warunkach ustanowionych w art. 28c (A).

Takie zestawienie sporządza się za każdy kwartał roku kalendarzowego w ciągu okresu oraz zgodnie z procedurami, które mają ustalić Państwa Członkowskie, które podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przepisy dotyczące współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich były przestrzegane w każdym przypadku.

Zestawienie określa:

- numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej podatnika na terytorium kraju lub pod którym dokonywał on dostaw towarów na warunkach ustanowionych w art. 28c c (A),
- numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej każdego nabywcy towarów, który został mu nadany w innym Państwie Członkowskim i pod którym dostarczano mu towary jak

również, gdy jest to stosowne informację, że dostawy towarów określonych w art. 28a ust. 5 lit. a), zostały dokonane na rzecz nabywcy,

- dla każdego nabywcy, całkowitą wartość dostaw towarów dokonanych przez podatnika. Kwoty te dotyczą tego kwartału kalendarzowego, podczas którego podatek stał się wymagalny.

Zestawienie określa także:

- w odniesieniu do dostaw towarów objętych art. 28c (A) lit. c) numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej podatnika na terytorium kraju, numer identyfikacyjny od podatku obrotowego w Państwie Członkowskim przeznaczenia wysyłki lub transportu, oraz wartość dostarczonych towarów, określona zgodnie z art. 28e ust. 1,
- kwoty korekt dokonanych na podstawie art. 11 (C) ust. 1. Kwoty te dotyczą kwartału roku kalendarzowego, podczas którego nabywca towarów został powiadomiony o korektach.

W przypadku gdy towary są wysyłane lub transportowane przez lub na rachunek podatnika do miejsc poza terytorium określonym w art. 3, ale znajdujących we Wspólnocie, w celu dostarczenia rzeczy, będącej przedmiotem umowy o dzieło, do podatnika, zgodnie z warunkami określonymi w art. 28a ust. 5 lit. a), zestawienie sporządzone za kwartał, podczas którego towary były w ten sposób wysyłane lub transportowane, określa:

- numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej podatnika na terytorium Państwa Członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów,
 - numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej podatnika w Państwie Członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu, do którego wysłano towary w celu dostarczenia rzeczy będącej przedmiotem umowy o dzieło,
 - oświadczenie, że towary zostały wysłane lub przetransportowane zgodnie z warunkami, o których mowa powyżej, w celu dostarczenia rzeczy będącej przedmiotem umowy o dzieło, wykonywanej faktycznie w Państwie Członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu.
- c) Na zasadzie odstępstwa od lit. b) Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby zestawienia:
- były składane co miesiąc,

— zawierały dodatkowe dane szczegółowe.

d) W przypadku dostaw nowych środków transportu dokonywanych na warunkach ustanowionych w art. 28c (A) lit. b) przez podatnika posiadającego numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej na rzecz kupującego nieposiadającego numeru identyfikacyjnego do celów podatku od wartości dodanej lub przez podatnika określonego w art. 28a ust. 4, Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby sprzedawca przekazał wszelkie informacje konieczne dla nałożenia podatku od wartości dodanej i jego kontroli przez administrację podatkową.

e) Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby podatnicy, którzy na terytorium kraju dokonują wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów, określonych w art. 28a ust. 1 lit. a) i art. 28a ust. 6, złożyli oświadczenia zawierające szczegóły takich transakcji, jednakże pod warunkiem że oświadczenia te nie będą dotyczyć okresu krótszego, niż jeden miesiąc.

Państwa Członkowskie mogą również wymagać, aby osoby, które dokonują wewnątrzwspólnotowego nabywania nowych środków transportu określonych w art. 28a ust. 1 lit. b), dostarczyły wraz ze składaną deklaracją podatkową, określoną w ust. 4, wszystkich informacji niezbędnych dla nałożenia podatku od wartości dodanej i przeprowadzenia kontroli przez administrację podatkową.

7. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoby, które zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) i b) uznano za osoby zobowiązane do zapłaty podatku zamiast podatników mających swą siedzibę za granicą lub też które są solidarnie odpowiedzialne za zapłatę podatku, spełniały powyższe wymagania dotyczące oświadczeń i zapłaty.

8. Państwa Członkowskie mogą nałożyć inne zobowiązania, które uznają za niezbędne dla poprawnego poboru podatków i aby zapobiec oszustwom podatkowym, pod warunkiem równego traktowania transakcji wewnętrznych oraz transakcji zawieranych przez podatników w różnych Państwach Członkowskich, o ile tego rodzaju zobowiązania nie będą prowadzić w handlu między Państwami Członkowskimi do niepotrzebnych formalności związanych z przekraczaniem granic.

9. a) Państwa Członkowskie mogą zwolnić z niektórych lub wszystkich zobowiązań:

— podatników dokonujących jedynie dostaw towarów lub usług, które są zwolnione na podstawie art. 13 i 15,

— podatników uprawnionych do zwolnienia z podatku przewidzianego w art. 24 oraz podlegających odstępstwu przewidzianemu w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi,

— podatników, którzy nie dokonują żadnych transakcji określonych ust. 4 lit. c).

b) Państwa Członkowskie mogą zwolnić innych podatników niż podatnicy określeni w lit. a) od niektórych zobowiązań określonych w ust. 2 lit. a).

c) Państwa Członkowskie mogą zwolnić podatników z obowiązku zapłaty należnego podatku w przypadku gdy jego kwota jest nieznaczną.

10. Państwa Członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, aby osoby prawne niepodlegające opodatkowaniu, zobowiązane do zapłaty podatku w związku wewnątrzwspólnotowym nabywaniem towarów objętym art. 28a ust. 1 lit. a) akapit pierwszy wypełniały wyżej wymienione zobowiązania w zakresie deklaracji i zapłaty oraz aby otrzymały własny numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej określonej w ust. 1 lit. c), d) i e).

11. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabywania nowych środków transportu, objętego art. 28a ust. 1 lit. b), Państwa Członkowskie przyjmą szczegółowe ustalenia dotyczące deklaracji i następującej po niej zapłaty.

12. Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków w celu uproszczenia zobowiązań dotyczących deklaracji, ustanowionych w ust. 6 lit. b). Takie środki upraszczające, które nie będą zagrażać prawidłowemu monitorowaniu transakcji wewnątrzwspólnotowych, mogą przyjąć następującą formę:

a) Państwa Członkowskie mogą upoważnić podatników, którzy spełniają następujące trzy warunki do składania zestawień rocznych zawierających numery identyfikacyjne do celów podatku od wartości dodanej nabywców w innych Państwach Członkowskich, którym podatnicy ci dostarczyli towary na warunkach ustanowionych w art. 28c część A:

— całkowita roczna wartość dostarczanych przez nich towarów lub świadczonych przez nich usług określonych w art. 5, 6 oraz art. 28a ust. 5, pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza, o więcej niż 35 000 ECU, kwoty obrotu rocznego, stanowiącej punkt odniesienia przy wnioskach o zwolnienie z podatku przewidzianego w art. 24,

— całkowita roczna wartość dostaw towarów dokonanych przez nich na warunkach określonych w art. 28c (A), pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza równowartości 15 000 ECU w walucie krajowej,

- dostawy towarów dokonane przez nich na warunkach określonych w art. 28c (A) nie dotyczą nowych środków transportu;
- b) Państwa Członkowskie, w których ustalony okres podatkowy przekracza trzy miesiące i za który podatnik musi składać deklaracje przewidziane ust. 4, mogą upoważnić takie osoby do złożenia zestawienia za ten sam okres, w przypadku gdy podatnicy ci spełniają następujące trzy warunki:
 - ogólna roczna wartość towarów i świadczonych usług określonych w art. 5, 6 oraz art. 28a ust. 5, pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza równowartości 200 000 ECU w walucie krajowej,
 - całkowita roczna wartość dostaw towarów dokonanych przez nich na warunkach ustanowionych w art. 28c (A), pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza równowartości 15 000 ECU w walucie krajowej,
 - dostawy towarów dokonanych na warunkach określonych w art. 28c (A) nie dotyczą nowych środków transportu.«

Artykuł 28i

Specjalne system dla małych przedsiębiorstw

W art. 24 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

»W każdym przypadku dostawy nowych środków transportu dokonane na warunkach określonych w art. 28c (A) nie są objęte zwolnieniem z podatku zgodnie z ust. 2.«

Artykuł 28j

Wspólny system ryczałtu dla rolników

1. W art. 25 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

»W przypadku gdy korzystają oni z tej możliwości, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów przejściowych dotyczących opodatkowania transakcji wewnątrz Wspólnotowych, ustanowionych w tytule XVIa.«

2. Artykuł 25 ust. 5 i 6 otrzymuje brzmienie:

»5. Ryczałtowe stawki procentowe, przewidziane w ust. 3, stosują się do następujących cen bez podatku:

- a) produktów rolnych dostarczanych przez rolników ryczałtowych podatnikom innym niż kwalifikujący się na

terytorium kraju do systemu stawek ryczałtowych, przewidzianego w niniejszym artykule;

- b) produktów rolnych dostarczanych przez rolników ryczałtowych na warunkach ustanowionych w art. 28c (A), osobom prawnym niepodlegającym opodatkowaniu, nieuprawnionym do odstępstwa przewidzianego w art. 28a ust. 1 lit. a) w Państwie Członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu tak dostarczanych produktów rolnych;

- c) usług rolniczych świadczonych przez rolników ryczałtowych na rzecz podatników innych niż ci, którzy na terytorium kraju kwalifikują się do systemu ryczałtowego, przewidzianego w niniejszym artykule.

Rekompensata ta wyklucza wszelkie inne formy odliczeń.

6. W przypadku dostaw produktów rolnych i usług rolniczych określonych w ust. 5 Państwa Członkowskie zapewniają, aby zryczałtowana rekompensata była wypłacana przez:

- a) kupującego lub klienta. w tym przypadku kupujący lub klient jest upoważniony, jak przewiduje art. 17 oraz zgodnie z procedurami przewidzianymi przez Państwa Członkowskie, do odliczenia od podatku od wartości dodanej, jaki zobowiązany jest zapłacić na terytorium kraju, zryczałtowanej kwoty rekompensaty, którą wypłacił rolnikom ryczałtowym.

Państwa Członkowskie zwrócą kupującemu lub klientowi zryczałtowaną kwotę rekompensaty, którą wypłacił rolnikom ryczałtowym w ramach jednej z następujących transakcji:

- dostawy produktów rolnych dokonane na warunkach ustanowionych w art. 28c (A) podatnikom lub osobom prawnym niepodlegającym opodatkowaniu, działającym w takim charakterze w innym Państwie Członkowskim, w którym nie kwalifikują się do odstępstwa przewidzianego w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi,

- dostawy produktów rolnych dokonywane na warunkach określonych w art. 15 i w art. 16 ust. 1 (B), (D) i (E) na rzecz kupujących, których siedziba znajduje się poza Wspólnotą, pod warunkiem że te produkty są używane przez tych kupujących do celów transakcji wymienionych w art. 17 ust. 3 lit. a) i b), lub do celów usług, które uznaje się za świadczone na terytorium kraju i z tytułu których podatek płacony jest wyłącznie przez klientów zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. b),

- dostawy usług rolniczych dokonywane na rzecz podlegających opodatkowaniu klientów, których siedziba znajduje się na terytorium Wspólnoty, jednak w innych Państwach Członkowskich, lub dokonywane na rzecz podlegających opodatkowaniu

klientów, których siedziba znajduje się poza Wspólnotą, pod warunkiem że usługi te są wykorzystywane przez tych klientów do celów transakcji, określonych w art. 17 ust. 3 lit. a) i b) lub do celów usług, które uznaje się za świadczone na terytorium kraju i z tytułu których podatek płacony jest wyłącznie przez klientów, na mocy art. 21 ust. 1 lit. b).

Państwa Członkowskie ustalają metodę refundacji; w szczególności mogą stosować art. 17 ust. 4; albo

b) przez władze publiczne.«

3. W art. 25 ust. 9 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Jeżeli Państwa Członkowskie korzystają z możliwości, przewidzianej w niniejszym artykule, podejmują one wówczas wszelkie środki niezbędne w celu zapewnienia, aby taka sama metoda opodatkowania była stosowana do dostaw produktów rolnych dokonywanych na warunkach ustanowionych w art. 28b (B) ust. 1, niezależnie od tego czy dostawa jest dokonywana przez rolnika ryczałtowego lub też przez podatnika, który nie jest rolnikiem ryczałtowym.«

Artykuł 28k

Przepisy różne

Do dnia 30 czerwca 1999 r. stosuje się następujące przepisy:

1. Państwa Członkowskie mogą zwolnić z podatku realizowane przez sklepy wolnoodatkowe dostawy towarów przewożone w bagażu osobistym podróżnych podróżujących samolotami na trasach wewnątrzspółnotowych lub statkami do innych Państw Członkowskich. Do celów niniejszego artykułu:

- a) »sklep wolnoodatkowy« oznacza każdy punkt sprzedaży usytuowany w obrębie portu lotniczego lub portu morskiego, który spełnia warunki przewidziane przez właściwe władze publiczne, w szczególności na mocy ust. 5;
- b) »podróżni udających się do innego Państwa Członkowskiego« oznaczają wszystkich pasażerów będących w posiadaniu dokumentu przewozowego na podróż lotniczą lub morską stwierdzającego, że bezpośrednim celem ich podróży jest port lotniczy lub port morski położony w innym Państwie Członkowskim;
- c) »wewnątrzspółnotowy transport lotniczy lub morski« oznacza każdy transport, drogą lotniczą lub morską rozpoczynający się na terytorium kraju określonego w art. 3, w przypadku gdy faktyczne miejsce przeznaczenia jest położone w innym Państwie Członkowskim.

Dostawy towarów realizowane przez sklepy wolnoodatkowe są stawiane na równi z dostawami towarów realizowanymi na pokładzie samolotu lub statku podczas wewnątrzspółnotowego transportu pasażerskiego.

Zwolnienie to stosuje się również do dostaw towarów realizowanych przez sklepy wolnoodatkowe na obszarze dwóch terminali tunelu pod Kanałem La Manche, na

rzecz podróży posiadających ważne bilety na podróż między tymi dwoma terminalami.

2. Uprawnienie do zwolnienia przewidziane w ust. 1 stosuje się tylko do dostaw towarów:

- a) których całkowita wartość na jedną osobę na podróż nie przekracza limitów przewidzianych w przepisach prawa wspólnotowego obowiązujących w zakresie ruchu podróży między państwami trzecimi a Wspólnotą.

W przypadku gdy całkowita wartość kilku pozycji lub kilku dostaw towarów na jedną osobę na podróż przekracza te limity, zwolnienie przyznaje się jedynie do wysokości tych kwot, przy czym rozumie się, że wartość jednego przedmiotu nie może zostać podzielona;

- b) które obejmują ilości na jedną osobę na podróż nieprzekraczające limitów przewidzianych przepisami prawa wspólnotowego, obowiązującymi w zakresie ruchu podróży między państwami trzecimi a Wspólnotą.

Wartość dostaw towarów dokonanych w granicach tych limitów ilościowych nie będzie brana pod uwagę przy zastosowaniu lit. a).

3. Państwa Członkowskie przyznają każdemu podatnikowi prawo do odliczeń lub zwrotu podatku od wartości dodanej, określonego w art. 17 ust. 2, o ile wykorzystuje on towary i usługi w celach dostaw towarów zwolnionych na podstawie niniejszego artykułu.
4. Państwa Członkowskie, które korzystają z możliwości przewidzianej w art. 16 ust. 2, przyznają także na podstawie niniejszego przepisu możliwość zwolnienia wewnątrzspółnotowym przywozom, nabyciom i dostawom towarów do podatnika, w celu realizacji przez niego dostaw towarów, zwolnionych od podatku na mocy niniejszego artykułu.
5. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania zwolnień z podatku, przewidzianych w niniejszym artykule oraz aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom.

Artykuł 28l

Okres stosowania

Regulacje przejściowe, przewidziane w niniejszym tytule, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r. Przed dniem 31 grudnia 1994 r. Komisja złoży Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania regulacji przejściowych i przedłoży propozycje dotyczące systemu ostatecznego.

Regulacje przejściowe zostają zastąpione ostatecznym systemem opodatkowania handlu między Państwami Członkowskimi, opartym na zasadzie opodatkowania w Państwie Członkowskim pochodzenia dostarczanych towarów i świadczonych usług. w tym celu Rada stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim podejmie do dnia 31 grudnia 1995 r. decyzję w sprawie regulacji niezbędnych do wejścia w życie i stosowania ostatecznego systemu, jeżeli po szczegółowym zbadaniu tego sprawozdania dojdzie do wniosku, że warunki przejścia do ostatecznego systemu zostały spełnione w zadowalającym stopniu.

Regulacje przejściowe wchodzi w życie na cztery lata i obowiązują w związku z tym do dnia 31 grudnia 1996 r. Okres stosowania regulacji przejściowych zostanie automatycznie przedłużony do daty wejścia w życie ostatecznej regulacji, a w każdym razie, do podjęcia przez Radę decyzji w sprawie ostatecznej regulacji.

Artykuł 28m

Kurs wymiany

W celu ustalenia w walutach krajowych równowartości kwot wyrażonych w niniejszym tytule w ecu, Państwa Członkowskie stosują kurs wymiany obowiązujący w dniu 16 grudnia 1991 r. (*)

(*) Dz.U. C 328 z 17.12.1991, str. 4."

23) Artykuł 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

1. Bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego, w szczególności obowiązujących przepisów Wspólnoty dotyczących ogólnego systemu przechowywania, transportu i monitorowania produktów podlegających akcyzie, niniejsza dyrektywa nie zabrania żadnemu Państwu Członkowskiemu utrzymywania lub wprowadzania podatków od umów ubezpieczenia, podatków od gier i zakładów, podatków akcyzowych, opłat skarbowych oraz, ogólnie, jakichkolwiek podatków, ceł lub opłat, które nie mogą być uznane za podatki obrotowe, pod warunkiem jednakże, że te podatki, cła i opłaty nie prowadzą w handlu między Państwami Członkowskimi do powstawania formalności związanych z przekraczaniem granicy.

2. Wszelkie odniesienia w niniejszej dyrektywie do wyrobów podlegających akcyzie stosują się do następujących produktów, w rozumieniu obowiązujących przepisów prawa wspólnotowego:

— oleje mineralne,

— alkohol i napoje alkoholowe,

— wyroby tytoniowe.”

24) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 33a

1. Towary wprowadzane do Wspólnoty z jakichkolwiek terytoriów wymienionych w art. 3 ust. 3 drugi akapit lub z Wysp Normandzkich podlegają następującym przepisom:

a) formalności dotyczące wprowadzenia tych towarów do Wspólnoty są załatwiane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 717/91 (*)

b) procedura wewnętrznego tranzytu wspólnotowego stosuje się w przypadku gdy z chwilą wprowadzenia do Wspólnoty towary te są:

— przeznaczone dla Państwa Członkowskiego innego niż to, na terytorium którego znalazły się one w momencie wprowadzenia ich do Wspólnoty,

— przeznaczone do ponownego wywozu ze Wspólnoty, po tym jak były na terytorium Wspólnoty przedmiotem naprawy, zmiany, dostosowania, przetworzenia lub umowy o dzieło,

— objęte regulacjami czasowego wwozu w rozumieniu dyrektywy 85/362/EWG.

2. Towary pochodzące ze Wspólnoty i wysłane lub transportowane do jakichkolwiek terytoriów określonych w art. 3 ust. 3 akapit drugi lub na Wyspy Normandzkie, podlegają następującym przepisom:

a) formalności dotyczące wywozu tych towarów ze Wspólnoty są załatwiane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 717/91;

b) procedura wewnętrznego tranzytu wspólnotowego stosuje się w przypadku gdy określone towary przeznaczone do wywozu dostarczane będą z innego Państwa Członkowskiego, niż to, z którego towary mają opuścić Wspólnotę.

(*) Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 1.”

Artykuł 2

1. Dnia 31 grudnia 1992 r. następujące dyrektywy tracą moc w zakresie stosunków między Państwami Członkowskimi:

— dyrektywa 83/181/EWG ⁽¹⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 89/219/EWG ⁽²⁾,

— dyrektywa 85/362/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 38.

⁽²⁾ Dz.U. L 92 z 5.4.1989, str. 13.

2. Dnia 31 grudnia 1992 r. tracą moc przepisy dotyczące podatku od wartości dodanej ustanowione w następujących dyrektywach:

- dyrektywa 74/651/EWG ⁽¹⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 88/663/EWG ⁽²⁾,
- dyrektywa 83/182/EWG ⁽³⁾,
- dyrektywa 83/183/EWG ⁽⁴⁾, zmieniona dyrektywą 89/604/EWG ⁽⁵⁾.

3. Przepisy dyrektywy 69/169/EWG ⁽⁶⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 91/191/EWG ⁽⁷⁾ dotyczące podatku od wartości dodanej, tracą moc z dniem 31 grudnia 1992 r. w zakresie stosunków między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie dostosują swój aktualny system podatku od wartości dodanej do niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne dla dostosowania ich regulacji do art. 1 ust. 1–20 i ust. 22–24 oraz art. 2 niniejszej dyrektywy tak, aby weszły one w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

2. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią Komisję o środkach przyjętych w celu wykonania niniejszej dyrektywy.

3. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

4. Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji.

Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 1991 r.

W imieniu Rady

W. KOK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 30.12.1974, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 64.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 348 z 29.11.1989, str. 28.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 133 z 4.6.1969, str. 6.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 94 z 16.4.1991, str. 24.